

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **POHÁRY BAUER s. r. o.**, se sídlem Jandova 3/10, Praha 9 - Vysočany, zastoupeného Mgr. Pavlem Szkanderou, advokátem, se sídlem Svatoplukova 1209, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2016, č. j. 9887-2/2016-900000-302, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 26. 3. 2018, č. j. 65 Af 55/2016 - 37,

t a k t o :

- I.** Rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 26. 3. 2018, č. j. 65 Af 55/2016 - 37, **se ruší.**
- II.** Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 3. 3. 2016, č. j. 9887-2/2016-900000-302, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **24 456 Kč** do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Pavla Szkandery, advokáta, se sídlem Svatoplukova 1209, Frýdek-Místek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 26. 3. 2018, č. j. 65 Af 55/2016 - 37 (dále „napadený rozsudek“), jímž krajský soud zamítl žalobu proti rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 3. 2016, č. j. 9887-2/2016-900000-302 (dále „napadené rozhodnutí“).

[2] **Napadeným rozhodnutím** bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 20. 1. 2016, ve věci závazné informace o sazebním

zařazení zboží číslo CZ 40-0154-2016, kterým bylo zboží s obchodním označením – „Medaile z obecných kovů“ – zařazeno do podpoložky 7117 19 00 kombinované nomenklatury. Žalovaný popsal, že žalobce podal žádost o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží, ve kterém navrhoval zařadit posuzované zboží do podpoložky 8306 29 00 kombinované nomenklatury. K otázce zařazení předmětného zboží pod příslušnou kapitolu kombinované nomenklatury celní úřad vysvětlil, že podle výkladu kombinované nomenklatury jsou názvy tříd a kapitol pouze orientační; pro právní účely jsou pro zařazení směrodatná znění čísel a příslušných poznámek ke třídám nebo kapitolám. Právě podle příslušných poznámek a znění čísel je dle celního úřadu zřejmé, že do třídy XVI patří i výrobky z obecných kovů bez jakéhokoli zlata či jiného drahého kovu. Poznámka 3 ke třídě XV toliko definuje pojem „obecné kovy“ a je platná pro celou nomenklaturu; v žádném případě z této poznámky nelze dovodit, že veškeré výrobky z obecných kovů patří pouze do třídy XV. Posuzované zboží bylo deklarováno jako medaile z obecných kovů určené k dekorování osob; jedná se o drobné předměty zpravidla kulatého či oválného tvaru s očkem pro provlečení stuhy určené pro zavěšení medaile na krk tak, aby ozdobila hrud' dekorované osoby. Textilní stuhy nebyly dle deklarovaných údajů součástí posuzovaného zboží. Konkrétní a detailní určení, jaká osoba a při jaké příležitosti má být medailí ozdobena, nemá pro sazební zařazení medailí význam, neboť na základě příslušných poznámek a vysvětlivek patří do čísla 7117 jakékoli medaile, pokud se jedná o malé předměty používané k individuálním ozdobným účelům, které neobsahují přírodní nebo umělé pěstované perly, drahokamy nebo polodrahokamy, ani drahé kovy nebo kovy plátované drahými kovy (pokud nejde o nepodstatné ozdoby nebo nepatrné přídátky). K námitce, že medaile určené k dekorování osob zdobí osoby jen při určité příležitosti a následně jsou určeny k vystavení v interiérech, celní úřad vysvětlil, že je nutné posoudit objektivní charakteristický znak výrobku v okamžiku proclení, možnost jiného použití výrobku nemůže vyloučit jeho právní kvalifikaci. Eventuální sekundární použití medailí např. k vystavení ve vitrině nemůže vyloučit jejich zařazení v rámci kapitoly 71. Sdělení žalobce, že u zahraničních obchodních partnerů se posuzované zboží standardně zařazuje do kódu celní nomenklatury 83062900, nebylo nijak doloženo. Za stěžejní pro správné zařazení žalovaný označil poznámku 11 a 9 ke kapitole 71 kombinované nomenklatury, z nichž vyplývá, že za bižuterie lze považovat i jiné medaile neobsahující perly, drahokamy nebo polodrahokamy, nebo drahé kovy nebo kovy plátované drahými kovy (pokud nejde o nepodstatné ozdoby nebo nepatrné přídátky). Za takové situace sportovní medaile mohou být podřazeny pod bižuterii, přičemž toto určení není odvislé od účelu nošení takových medailí. Předmětné výrobky jsou vyrobeny z obecných kovů. Podle žalovaného se tak nemohlo jednat o jiné ozdobné předměty z obecných kovů dle čísla 8306, jak vyplývá z vysvětlivek k tomuto číslu, neboť tato skupina nezahrnuje výrobky specifickěji uvedené v jiných číslech nomenklatury, i když jsou vzhledem k jejich povaze nebo provedení vhodné jako ozdobné předměty.

[3] Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí **žalobu** ze dne 22. 4. 2016, v níž poukazoval na to, že celní orgány bez jakéhokoliv bližšího odůvodnění zaujaly mylný názor, že účelem posuzovaného zboží je dekorace osob, tj. zkrášlování osob. Žalobce přitom vysvětlil, že se nejedná o dekoraci, kterou by sportovci nosili, neslouží ani ke zkrášlování či zdobení osob; medaile jsou následně pouze vystaveny ve vitrině či pověšeny na zdi. Nejedná se tak o šperk či klenot, tj. o bižuterii. Odkazoval přitom na to, že jeho názor se opírá o vysvětlivku k číslu 8306, která hovoří o sportovních trofejích, kterými medaile z obecných kovů nepochybně je. Sportovní medaile nemohou být šperky dle poznámky 11 ke kapitole 71, neboť tato odkazuje na definici šperků a klenotů v poznámce 9 ke kapitole, kde jsou šperky definovány účelem. Žalobce přitom nesouhlasil s tím, že by medaile byly vnímány jako předměty používané k individuálním ozdobným účelům. Medaile mohou být i dle vysvětlivek k číslu 7118 zařazeny do čísla 8306. Za kritérium pro zařazení zboží do určitého čísla jsou podle žalobce stěžejní nejen název, popis zboží a materiálové složení, ale rovněž způsob použití zboží a účel použití výrobku.

pokračování

[4] Krajský soud v odůvodnění **napadeného rozsudku** citoval příslušnou právní úpravu a vysvětlil, že názvy tříd, kapitol a podkapitol jsou pouze orientační, pro právní účely jsou pro zařazení směrodatná znění čísel a příslušných poznámek ke třídám nebo kapitolám a následující ustanovení. Pokud lze zboží zařadit *prima facie* do dvou nebo více čísel, zařazuje se pod číslo, které obsahuje nejspecifičtější popis. Za stěžejní pro zařazení zboží do kombinované nomenklatury soud označil v souladu s rozhodnutím Soudního dvora objektivní charakteristické znaky a vlastnosti, jak jsou definovány zněním položky kombinované nomenklatury a poznámek k třídám nebo kapitolám. Objektivním kritériem může být účel použití výrobku, pokud je inherentní tomuto výrobku. V posuzované věci žalobce požádal o závaznou informaci o sazebním zařazení zboží – sportovních medailí – které jsou z obecných kovů, nepokovené drahými kovy, na kterých jsou vyraženy různé motivy, následně jsou barveny zlatou, stříbrnou a bronzovou barvou, jsou opatřeny očkem k navlečení stuhy na krk, slouží k dekorování osob a jsou vyrobeny v různých tvarech a velikostech. Soud vysvětlil, že pro účely kapitoly 71 je bižuterie vyložena v poznámce 11, která odkazuje na poznámku 9 písm. a) uvedené kapitoly s tím, že se jedná o výrobky, které neobsahují přírodní nebo uměle pěstované perly, drahokamy nebo polodrahokamy, drahé kovy, kovy plátované drahými kovy. Položka 7117 (Bižuterie) se dělí na dvě odrážky (z obecných kovů, též pokovených drahými kovy a ostatní); odrážka z obecných kovů, též pokovených drahými kovy se dále dělí na dvě dvouodrážky. Soud konstatoval, že medaile z obecných kovů může být zařazena jak v položce 7117, tak i v položce 8306. Rozdíl spočívá v tom, že zatímco v případě položky 7117 musí uvedená medaile splňovat kritérium malého předmětu používaného k individuálním ozdobným účelům, tak v případě položky 8306 postačuje, že se jedná o ozdobný předmět z obecných kovů. Bude-li medaili chybět charakteristický znak v podobě individuálního ozdobného účelu, pak bude nutné medaili zařadit do položky 8306. Soud vysvětlil, že sportovní medaile představuje ocenění ze sportovních akcí, která se uděluje za sportovní výkon, přičemž její udělování je zpravidla spojeno s příslušným ceremoniálem a slavnostním udělením takové medaile před větším počtem osob. Ocenění sportovci jsou takovou medailí dekorováni a je jim zpravidla předána tak, že je pověšena na krk oceňovaného sportovce. V momentě udělení takové medaile tato slouží k označení oceněného sportovce, je ryze individuálním oceněním, v daném momentě individuálně zdobí (dekoruje) daného sportovce často se s nimi ocenění sportovci prezentují i na veřejnosti. Objektivním a charakteristickým znakem a vlastností sportovních medailí je podle soudu vyznamenání (dekorování) sportovce a slouží k odlišení (individualizaci) takto vyznamenaného sportovce od ostatních sportovců, kteří nedosáhli na místa oceňovaná sportovní medailí. V daném momentě udělení sportovní medaile slouží k ozdobným účelům; a právě to z takové medaile dělá malý předmět používaný k individuálním ozdobným účelům. Sportovní medaile není určena pro odložení do vitríny či na jiné čestné místo, neboť její význam spočívá právě v okamžiku jejího zavěšení na krk sportovce (tedy okamžiku dekorování sportovce takovou medailí). Pozdější nakládání sportovce s takovou medailí je již bez významu. Tento individuální význam medaile ji odlišuje od jiných sportovních trofejí, které jsou určeny k dekoračním účelům umístěním ve vitrínách, skříních apod. Soud proto souhlasil se zařazením předmětných sportovních medailí pod kapitolu 7117.

II. Kasační stížnost a vyjádření

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti napadenému rozsudku kasační stížnost, v níž uvedl, že ji podal z důvodů dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Měl za to, že soud nesprávně posoudil právní otázku celního zařazení zboží sportovních medailí do celní nomenklatury 71171900, když podřadil sportovní medaile pod třídu XIV. Přírodní nebo uměle pěstované perly, drahokamy nebo polodrahokamy, drahé kovy, kovy plátované drahými kovy a výrobky z nich, bižuterie, tedy takto do nomenklatury pro bižuterii. Poukazoval na to, že se jedná o medaile ze železa bez jakéhokoli podílu zlata či jiného drahého kovu,

což dle jeho názoru svědčí pro zařazení zboží do třídy XV a do kapitoly 83, jak vyplývá z poznámky 3 třídy XV. Účelem posuzovaného zboží – sportovních medailí z obecných kovů – je jejich předání osobám jakožto ocenění za určitý sportovní výkon, tedy takto zvěcnění významné události. Tomuto skutečnému účelu a významu sportovních medailí zcela neodpovídá soudem v napadeném rozsudku dovozovaný účel dekorování sportovce. Praxe totiž ukazuje, že sportovci takovou medaili skutečně nadále po jejím převzetí nenosí, ani ke slavnostním příležitostem. Posuzované zboží neslouží k individuálnímu zkrášlování či zdobení osob, jako je tomu u prstenů, broží či náhrdelníků. Tyto medaile jsou vystaveny ve vitríně či pověšeny na zdi, anebo se stávají předmětem sbírky, která opět neslouží k dekorování vlastníka takové sbírky. Sportovní medaile nelze považovat za šperk či klenot ve smyslu písm. a) poznámky 9 ke kapitole 71, neboť není určena k individuálním ozdobným účelům. Stěžovatel proto měl za to, že soud nesprávně posoudil účel sportovních medailí, tudíž věc nesprávně právně posoudil. Tomu ostatně nasvědčuje zjištění stěžovatele, že posuzované zboží se dle sdělení zahraničních obchodních partnerů zařazuje do celní nomenklatury č. 83062900; pokud by platilo zařazení podle napadeného rozhodnutí, znamenalo by to zvýšení nákladů o 4%, což by stěžovatele v rámci evropského trhu znevýhodnilo.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 10. 7. 2018 tvrdil, že stěžovatel nevznáší žádné nové argumenty než ty, které již uvedl v minulosti. V dané věci bylo vycházeno z poznámky 9 ve spojení s poznámkou 11, jež jsou obě obsaženy v kapitole 71. Stěžovatel naopak vychází pouze ze svých subjektivních dojmů a vysvětlivek k harmonizovanému systému, jež však nenabízejí žádnou konkrétní podporu jeho názoru. Ke druhému kasačnímu bodu žalovaný odpověděl, že stěžovatel konkrétně neuvedl, v čem spatřuje napadený rozsudek nebo napadené rozhodnutí jako nepřezkoumatelný.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána včas, osobou oprávněnou, jež splňuje podmínku obsaženou v ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., a je proti napadenému rozsudku přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost stěžovatele v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je **důvodná**.

[9] Stran námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku Nejvyšší správní soud poznamenává, že ačkoli stěžovatel tento důvod ve své kasační stížnosti výslovně použil, fakticky žádnou argumentaci dovozující naplnění důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. neuvedl. Pouze nesouhlasil se závěry krajského soudu vycházejícími z obsahu správního spisu. Skutečnost, zda jsou tyto závěry správné, však naplňuje posouzení kasačních důvodů dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[10] K otázce naplnění kasačního důvodu dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. uvádí Nejvyšší správní soud následující:

[11] Podle poznámky 9 kapitoly 71 kombinované nomenklatury platí, že „Pro účely čísla 7113 se výrazem „šperky a klenoty“ rozumějí:

a) jakékoliv malé předměty používané k individuálním ozdobným účelům (například prsteny, náramky, náhrdelníky, brože, náušnice, řetížky k hodinkám, přívěsky k hodinkám, kravatové jehlice, manžetové knoflíky, ozdobné knoflíky na šaty, náboženské či jiné medaile a insignie); a

pokračování

b) předměty osobní potřeby, které se zpravidla nosí v kapse, příruční kabelce nebo na těle osob (např. doutníková a cigaretová pouzdra, krabičky na šňupací tabák, tabatěrky, krabičky na léky, pudřenky, řetížkové kabelky, růžence).

Tyto předměty mohou být kombinovány nebo posázeny například přírodními nebo uměle pěstovanými perlami, přírodními drahokamy nebo polodrahokamy, syntetickými nebo rekonstituovanými drahokamy nebo polodrahokamy, želvovinou, perletí, slonovinou, přírodním nebo rekonstituovaným jantarem, gagátem (černý jantar) nebo korálem.

[12] Podle poznámky 11 kapitoly 71 kombinované nomenklatury platí, že „Pro účely čísla 7117 se výrazem „bižuterie“ rozumějí bižuterní výrobky popsané v odstavci a) výše uvedené poznámky 9 (avšak vyjma knoflíky nebo jiné výrobky čísla 9606 nebo ozdobné hřebeny, sponky do vlasů nebo podobné výrobky nebo vlásenky, čísla 9615), které neobsahují přírodní nebo uměle pěstované perly, drahokamy nebo polodrahokamy (přírodní, syntetické nebo rekonstituované) ani drahé kovy nebo kovy plátované drahými kovy (pokud nejde o nepodstatné ozdoby nebo nepatrné přídavky).“

[13] Podle poznámky 3 třídy XV platí, že „V celé nomenklatuře výraz „obecné kovy“ znamená: železo a ocel, měď, nikl, hliník, olovo, zinek, cín, wolfram, molybden, tantal, hořčík, kobalt, bismut, kadmium, titan, zirkon, antimon, mangan, berylium, chrom, germanium, vanad, gallium, hafnium, indium, niob, rhenium a thallium.“

[14] Z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný jako důvod pro zařazení předmětného zboží do podpoložky 7117 19 00 kombinované nomenklatury označil účel užití tohoto zboží k dekoraci osob za jejich sportovní výkon. K námitce stěžovatele, že zahraniční partneři totožné zboží proclívají pod jinou podpoložkou kombinované nomenklatury, ve zkratce konstatoval, že toto tvrzení nebylo ničím doloženo.

[15] S posledně uvedeným závěrem se Nejvyšší správní soud nemůže ztotožnit pro jeho zkratkovitost a účelovost. Nejvyššímu správnímu soudu je totiž z jeho rozhodovací činnosti známo, že v rámci Evropské unie fungují internetové stránky obsahující informace o sazebním zařazení zboží (dostupné na https://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/ebti/ebti_consultation.jsp?Lang=en), v rámci které jsou dohledatelné informace o sazebním zařazení příslušného zboží z jednotlivých členských zemích. Při předběžném prověřování v tomto seznamu Nejvyšší správní soud zjistil, že tento přístupný seznam (do něž zjevně přispívají i orgány České republiky, tudíž jim musí být jeho existence z logiky věci známá) obsahuje informace o možném zařazení medailí či obdobného zboží pod jinou podpoložku kombinované nomenklatury 8306 29 00. Toto zařazení přitom není s ohledem na jeho četnost nijak marginální, neboť Nejvyšší správní soud jej zjistil ve 13 případech (a to ve 4 členských státech Evropské unie – ve Francii, Německu, Nizozemsku a Polsku). Zařazení, které stanovily orgány celní správy, bylo Nejvyšším správním soudem zjištěno v 6 případech (a to ve 4 členských státech Evropské unie – v České republice, v Irsku, v Polsku a ve Spojeném království).

[16] Za takové situace Nejvyšší správní soud nemá za to, že celní orgány mohly takovým zjednodušujícím způsobem vypořádat řádnou odvolací námitku stěžovatele, že jeho zahraniční partneři totožné zboží proclívají pod zcela jinou podkapitolou kombinované nomenklatury. Nejvyšší správní soud sice zjistil, že v rámci předkládací zprávy celní orgán prvního stupně konstatoval, že prověřil databázi závazných informací, avšak našel pouze informace podporující jeho závěr; avšak ani toto konstatování není součástí odůvodnění jakéhokoli rozhodnutí správního orgánu, nadto není vůbec zřejmé, zda obsah předkládací zprávy byl stěžovateli vůbec fakticky znám. Nelze tak hovořit o tom, že by se celní orgány materiálně s touto námitkou stěžovatele zabývaly a že by mu své případné závěry sdělily.

[17] Za takové situace měl žalovaný do předmětného seznamu dostupného prostřednictvím sítě internet nahlédnout a ověřit, zda obdobné zboží skutečně není v jiném členském státě Evropské unie proclíváno jinak, přičemž pokud by toto zjistil, měl se logicky následně zabývat otázkou, zda předmětné zboží je podobné tomu, které je podřazeno pod jinou podkapitolu kombinované nomenklatury jiným členským státem, nebo není, a zda případné rozdíly odůvodňují zařazení pod jinou podkapitolu kombinované nomenklatury.

[18] Pokud takto žalovaný nepostupoval, zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelností, neboť se s řádnou odvolací námitkou fakticky odmítl zabývat, ačkoli měl příslušnou databázi, v níž mohl tvrzení stěžovatele ověřit, přístupnou a mohl v ní bez jakýchkoli omezení vyhledávat. Pro tuto vadu měl napadené rozhodnutí žalovaného zrušit již krajský soud.

[19] Nejvyšší správní soud zvažoval, zda nebylo na místě s ohledem na okolnosti věci a délku řízení využít možnosti dle ustanovení § 109 odst. 2 věty druhé s. ř. s. a nařídit k projednání kasační stížnosti jednání, v němž by bylo provedeno dokazování stran zjištění Nejvyššího správního soudu o zařazování medailí či podobného zboží do kombinované nomenklatury v rámci Evropské unie. Má však za to, že pro takový postup nebyly v dané věci splněny podmínky. Pokud by totiž takto Nejvyšší správní soud postupoval, nahrazoval by ve zcela zásadním rozsahu dokazování, které měly provést již samotné celní orgány, a rovněž jejich příslušné úvahy stran možné podobnosti či rozdílnosti předmětného zboží a zboží, k němuž se váží příslušné informace v tomto seznamu. De facto by tak až v rámci řízení o kasační stížnosti, jež představuje mimořádný opravný prostředek v rámci správního soudnictví, které slouží k přezkumu zákonnosti činnosti veřejné správy, byla zcela nově posouzena otázka, jež měla být vyřešena v rámci celního řízení, což by smysl správního soudnictví popřelo.

[20] Správní soudnictví by nemělo být místem, kde se budou poprvé řešit otázky, jež měly být posouzeny správními orgány. Správní soudnictví by tak nepředstavovalo přezkumné řízení, ale řízení nalézací, což by bylo zcela zjevné popření právní úpravy obsažené v soudním řádu správním. O to více by tak k takovému výsledku nemělo docházet v řízení před Nejvyšším správním soudem, u něhož probíhá řízení o mimořádném opravném prostředku – kasační stížnosti. Takový postup by tak byl zcela zjevně překvapivý.

[21] Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že je nutné zrušit napadený rozsudek včetně napadeného rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude muset být zcela nově posouzena zcela zásadní námitka stěžovatele, že obdobné zboží je v zahraničí zařazováno pod zcela jinou podpoložku kombinované nomenklatury.

IV. Závěr a náklady řízení

[22] Nejvyšší správní soud po celkovém posouzení věci dospěl s ohledem na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí k závěru, že kasační stížnost je důvodná, neboť byl naplněn kasační důvod ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a rozsudek krajského soudu proto v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Vzhledem k tomu, že již v řízení před krajským soudem byly dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, Nejvyšší správní soud využil své pravomoci dané § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s., krajskému soudu nevrátil věc k dalšímu řízení a současně se zrušením rozsudku krajského soudu rozhodl z důvodu procesní ekonomie také o zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného a o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení [§ 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s., za přiměřeného použití § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.]. V něm je žalovaný povinen respektovat zde vyslovený závazný právní názor Nejvyššího správního soudu.

pokračování

[23] Nejvyšší správní soud je posledním soudem, který o věci rozhodl; proto musí rozhodnout o náhradě nákladů celého soudního řízení. Podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. má úspěšný stěžovatel právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Tyto náklady jsou tvořeny částkou 12 400 Kč za 4 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1966 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přičemž za jeden úkon přísluší v těchto věcech částka 3 100 Kč (ustanovení § 9 odst. 4, § 7 advokátního tarifu). Náhrada hotových výdajů činí podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu částku ve výši 1 200 Kč za čtyři úkony právní služby. Tuto částku dále Nejvyšší správní soud navýšil o DPH, jelikož zástupce stěžovatele je plátcem DPH. K této částce dále Nejvyšší správní soud připočetl náhradu za zaplacený soudní poplatek ve výši 8 000 Kč. Přiznané náklady řízení ve výši 24 456 Kč žalovaný uhradí k rukám zástupce stěžovatele do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. dubna 2019

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu